NÚMERO 175

Butlleti Estel Negre

ABRIL 2007

ÒRGAN D'EXPRESSIÓ I COMBAT DE L'ATENEU LLIBERTARI ESTEL NEGRE

XI JORNADES LIBERTÀRIES

PALMA (MALLORCA) · 5-12 de maig de 2007

CONCERT PRO JORNADES LLIBERTÀRIES

Dissabte 5 de maig

a partir de les 23.30 i fins a les...

Factoria de So (Santa Maria) · 7 €

S'ARRUAL
JAZZ
MORT

CIRC BOVER

RIKI LÓPEZ
VS
DANIEL HIGIÉNICO

ESTEL NEGRE 20 anys

www.estelnegre.org

(1987-2007)

DILLUNS 7 DE MAIG

Makhno, la revolució desconeguda

Estrena del documental d'Hélène Châtelain *Néstor Majno, un campesino de Ucrania*, editat per l'Ateneu Llibertari Estel Negre, i xerrada a càrrec d'Ignasi de Llorens

Casa de Cultura (19.30 hores)

De 1917 a 1921 Ucraïna va viure l'entusiasme revolucionari que va portar a l'enderrocament del tsarisme i a l'organització de formes socials cooperatives i autogestionàries. L'exèrcit guerriller de Nèstor Makhno (1889-1934) va defensar les col·lectivitats pageses de l'ocupació de les tropes alemanyes a les quals el Govern bolxevic havia lliurat la regió, s'enfrontà als nacionalistes ucraïnesos que pretenien la creació d'un nou Estat i va lluitar contra els exèrcits dels generals tsaristes Denikin i Wrangel. Els bolxevics s'aliaren amb Makhno quan aquests lluitaven contra un enemic comú, però més tard, i sense prèvia declaració d'hostilitats, atacaren els guerrillers i esclafaren les col·lectivitats.

En 1921 Makhno i un petit grup de supervivents van poder exiliar-se a Romania, posteriorment a Alemanya, per acabar instal·lant-se a París, on Makhno va escriure les seves memòries i va morir el 1934. Com sol passar a tots aquells que lluiten contra els poderosos, la història els ignora, quan no els difama. La propaganda soviètica va crear una llegenda d'un Nèstor Makhno bandit psicòpata, anarquista, antisemita i contrarevolucionari; però per als habitants d'Ucraïna el seu anarquisme revolucionari va ser una defensa de la llibertat i dels pobres, i la premsa makhnovista demostra que va defensar els jueus...

Hélène Châtelain, la directora del documental *Néstor Majno, un campesino de Ucrania*, narra els avatars del moviment majnovista i recull els testimonis dels historiadors i de familiars dels protagonistes que després d'haver estat silenciats durant els anys del terror comunista recobren la paraula i recorden allò que el poder va voler silenciar.

Per a l'Ateneu Llibertari Estel Negre és un honor presentar la versió castellana —la idea d'aquesta tria ha estat donar una major difusió ja que una part important de la producció es distribuirà a Sud-amèrica— d'aquest magnífic documental que ha portat mesos de feina i de maldecaps, amb un resultat per a nosaltres d'allò més digne. Des d'aquí volem agrair a les productores franceses 13 Production i La Parole Errante el permís i les facilitats que ens han donat per poder editar aquesta traducció; també, com no podia ser d'altra manera, volem mostrar la nostra gratitud a tot l'equip mallorquí que d'una manera desinteressada ha participat en aquest projecte: a Mercedes Cruz, que ha posat la veu de la narradora; a Xim Vidal, la veu de Makhno; a Carlos Álvarez i Ignasi de Llorens, que han traduït els diàlegs; a David Cladera, que s'ha encarregat de l'enregistrament i de la postproducció; a Ramón Fernández, que n'ha supervisat del so; a Santi García, subtítols; a Montse Rodríguez i Aline Tur, que l'han produït; i a Sylvia Sánchez, el Centre d'Estudis Fotogràfics (CEF) i La Perifèrica Produccions. Sense tots aquests professionals aquest documental no s'hagués pogut realitzar.

DIMARTS 8 DE MAIG

La memòria en moviment

L'avui i el demà de la memòria històrica a Mallorca

(Llei de memòria històrica, fosses...)

Amb la intervenció de Maria Antònia Oliver (presidenta de Memòria de Mallorca), Margalida Capellà (Amnistia Internacional) i un membre de l'equip d'arqueologia forense de la Universitat Autònoma de Barcelona

Casa de Cultura (20 hores)

Continuem un any més amb el sa i necessari exercici de recuperació de la Memòria. Però en aquesta ocasió no ho farem mirant el passat. En aquesta taula rodona volem parlar del present:

Del dia a dia de l'Associació Memòria de Mallorca, que al llarg de gairebé un any i mig de vida ha multiplicat les activitats. I ho farem a través de la seva presidenta, Maria Antònia Oliver Paris, néta de desaparegut.

Del nou projecte de Llei de memòria històrica, impulsat pel Govern del P$OE i Esquerra Unida; una llei rebutjada per la majoria d'associacions per la Memòria i que analitzarà Margalida Capellà i Roig, professora de Dret Internacional Públic i membre d'Amnistia Internacional.

De les tasques engegades a Catalunya d'exhumació de fosses i que, tard o d'hora, estem segurs que arribaran a Mallorca, ens en parlaran membres de l'Equip d'Arqueologia Forense de la Universitat Autònoma de Barcelona, que han treballat amb l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Catalunya. Ens contaran les seves experiències, com ara l'excavació de fosses comunes al cementiri vell d'Olesa de Montserrat i a Can Maça (El Bruc).

Una xerrada sobre l'avui i el demà de la imprescindible Memòria des d'un enfocament multidisciplinari.

DIMECRES 9 DE MAIG

Cuba: de la revolució al totalitarisme

Amb la intervenció de Jorge Masetti
(exguerriller de l'Ejército Revolucionario del Pueblo, exagent del Departamento Amèrica dels serveis d'intel·ligència cubans, periodista i dissident castrista)
i de Canek Sánchez Guevara
(dissenyador, escriptor i compositor, nét d'Ernesto Ché Guevara)

Casa de Cultura (19.30 hores)

Jorge Masetti, nascut a l'Argentina en 1955, es va criar a Cuba com a fill d'un il·lustre de la Revolució cubana: son pare, Jorge Ricardo Masetti, va ser director fundador de l'agència Prensa Latina i figura important del moviment insurreccional llatinoamericà, molt lligada tant a Fidel Castro com a Ernesto Ché Guevara, i que va desaparèixer a Salta (Argentina) en 1964 lluitant en la guerrilla guevarista.

Jorge Masetti fill va ser educat per a la lluita armada, per a les activitats clandestindes, per a portar una permanent doble vida, dins dels sectors més secrets del poder politicomilitar cubà, des del Departament d'Amèrica del Partit Comunista Cubà, barreja de diplomàcia, intel·ligència i activitat subversiva. Masetti va participar activament en guerrilles i missions «especials» per tot Llatinoamèrica (Argentina, Costa Rica, Panamà, Colòmbia, Guatemala, el Salvador, Nicaragua, Mèxic, i fins i tot a Itàlia).

Entre 1980 i 1983 va treballar per a l'ambaixada cubana a Mèxic, actuant d'enllaç amb el moviment revolucionari llatinoamericà. Entre 1986 i 1988 roman a Cuba on comença a veure la necessitat de deslligar-se del règim castrista. En 1988 va estar destinat a Angola, on participarà en una xarxa de falsificació de moneda i de contraban de marfil per al govern cubà (*bandidatge revolucionari*).

Va fugir fastiguejat de Cuba a principis dels anys 90 amb la seva esposa Ileana de la Guardia, filla del general Patricio de la Guardia, condemnat a 30 anys de presó durant el judici-farsa, anomenat *Cas Ochoa*, portat a terme contra un grup de militars cubans el 1989 acusats de corrupció i de tràfic de drogues, i neboda del coronel Antonio de la Guardia, afusellat després del mateix procés juntament amb el general Arnaldo Ochoa.

Actualment viu exiliat a París on treballa de periodista i en mitjans audiovisuals. En 1999 va publicar *El furor y el delirio. Itinerario de un hijo de la Revolución cubana* (Tusquets. Barcelona), on explica les seves experiències de guerriller i d'agent dels serveis d'intel·ligència cubans, i en 2004 va estrenar el documental *A partido único, periódico único*, realitzat conjuntament amb François Pain i produïda per Reporters sense Fronteres i Sin Visa, sobre testimonis de periodistes cubans exiliats i sobre la manca de llibertat de premsa a l'illa.

Canek Sánchez Guevara va néixer a l'Havana el 1974 en una família de la burgesia revolucionària cubana: sa mare, era Hilda Guevara Gadea, filla d'Ernesto Ché Guevara, i son pare Alberto Sánchez Hernández.

La família marxarà a Itàlia amb noms suposats i Canek donarà les seves primeres passes a Milà. Als cinc anys torna amb sa mare a l'Havana, on comença els estudis.

En 1979, en plena Transició, la família Sánchez s'estableix a Barcelona, on va començar la primària en un col·legi bilingüe castellanocatalà, mentre els seus pares es dedicaven a tasques sindicals i editorials, i es relacionaven amb l'ampli exili sud-americà.

Quan tenia set anys Canek s'estableix amb sa família a Mèxic, per mor que son pare és amnistiat com a involucrat en moviments armats durant els anys 70, i a Monterrey naixerà son germà Camilo. Acabarà la primària a ciutat de Mèxic i els germans Sánchez i sa mare aniran a viure a l'Havana l'estiu de 1986, on, adolescent, es toparà amb la realitat cubana; allà serà conegut com «nét del Ché».

Canek en aquells anys haurà de conviure entre l'«alta societat» cubana i les seves preferències clandestines (rock, literatura, pintura, cinema, cabells llargs, barris populars, contracultura, anarquisme...). Entre els 15 i els 17 anys va ser aprenent de fotògraf, primer en *Juventud Rebelde* i després en *Granma*. Va començar a editar *fanzins* i a escriure els seus primers textos, alhora que treballava a la Biblioteca Nacional restaurant llibres. Amb el temps la música (serà membre del grup de *heavy metal* Mentalizery) i l'edició seran els seus objectius.

En 1996, un any després de la mort de sos pares i 10 de la seva arribada a l'Havana, surt de Cuba amb la sensació típica d'amor-odi. Després d'un temps a Oaxaca (Mèxic), es va traslladar a Europa i actualment viu a Bordeus, dedicat a l'art, la promoció cultural, la crítica artística, l'edició, el disseny, la música... Ha editat la *Revista Ocio Internacional* i és autor del llibre *Diario de Yo* (1996) i de *Diario sin motocicleta* (2005, *on line*).

ONZENES JORNADES LLIBERTÀRIES

PALMA (MALLORCA) · 5-12 DE MAIG DE 2007

DISSABTE 5 DE MAIG

CONCERT PRO JORNADES

Amb les actuacions de
S'ARRUAL JAZZ MORT
RIKI LÓPEZ
DANIEL HIGIÉNICO
CIRC BOVER

FACTORIA DE SO
23.30 HORES (7 €)

DILLUNS 7 DE MAIG

MAKHNO, LA REVOLUCIÓ DESCONEGUDA

Estrena del documental d'Hélène Châtelain *Néstor Majno, un campesino de Ucrania*, editat per l'Ateneu Llibertari Estel Negre, i xerrada a càrrec d'Ignasi de Llorens

CASA DE CULTURA
19.30 HORES

ADRECES DELS LOCALS

CASA DE CULTURA:
Ramon Llull, 3 (Palma)

FACTORIA DE SO:
Polígon de Son Llaüt (Santa Maria)

DIMARTS 8 DE MAIG

LA MEMÒRIA EN MOVIMENT
L'avui i el demà de la memòria històrica a Mallorca (Llei de memòria històrica, fosses...)

Xerrada a càrrec de Maria Antònia Oliver (presidenta de Memòria de Mallorca), Margalida Capellà (Amnistia Internacional) i un membre de l'equip d'arqueologia forense de la Universitat Autònoma de Barcelona

CASA DE CULTURA
20.00 HORES

DIMECRES 9 DE MAIG

CUBA: DE LA REVOLUCIÓ AL TOTALITARISME

Xerrada a càrrec Jorge Masetti (exguerriller de l'Ejército Revolucionario del Pueblo, exagent del Departamento Amèrica dels serveis d'intel·ligència cubans, periodista i dissident castrista) i de Canek Sánchez Guevara (dissenyador, escriptor i compositor, nét d'Ernesto Ché Guevara)

CASA DE CULTURA
19.30 HORES

DIJOUS 10 DE MAIG

EL «CAMELO» DE LA TRANSICIÓ
Una mirada crítica d'un període històric mitificat

Xerrada a càrrec de David Castillo (escriptor, poeta i director del suplement cultural del diari *Avui*)

CASA DE CULTURA
20.00 HORES

DIVENDRES 11 DE MAIG

EL PLANETA TERRA: COMPTE ENRERE
El desastre climàtic a debat

Taula rodona amb la intervenció d'Ivan Murray (geògraf), Joan Buades (autor d'*Exportando paraísos: La colonización turística del planeta*), Jesús Duque (president de l'Associació de Geòlegs de les Illes Balears) i Margalida Ramis (física experta en energies)

CASA DE CULTURA
20.00 HORES

ateneu llibertari estel negre

DIUMENGE 26 DE MARÇ

FESTA XX ANIVERSARI ATENEU LLIBERTARI ESTEL NEGRE

Amb les actuacions dels Dj
TXXXUS TROLL
COL·LECTIU FUNKALÓ
DOCTOR MAGNETO

FACTORIA DE SO
22.00 HORES
(ENTRADA LLIURE)

DIJOUS 10 DE MAIG

El «camelo» de la Transició

Una mirada crítica d'un període històric mitificat

A càrrec de David Castillo (escriptor, poeta i director del suplement cultural del diari *Avui*)

Casa de Cultura (20 hores)

Més enllà de les edulcorades cròniques que sobre la Transició ens han venut durant anys, veiem necessari reflexionar críticament sobre aquest període de la nostra història recent. Perquè la Transició no va ser «exemplar», sinó la certificació del triomf de la impunitat dels botxins franquistes.

El periodista i escriptor David Castillo ens remuntarà a aquells dies de febril activitat política i debatrem sobre aquelles jornades en les quals tot va canviar per continuar igual. La judicatura, l'Exèrcit, la policia, l'aparell polític van seguir essent franquistes... De fet, trobem que aquells vents portaren aquests fangs, amb una dreta envalentida als carrers. Parlarem també de l'*underground* i del moviment llibertari, en un temps on el desencantament polític encara no havia calat.

Una mirada enrera totalment necessària per entendre molts dels fets polítics del present. Una xerrada per trencar els clixés imposats des dels mitjans de comunicació i per qüestionar uns tòpics més falsos que la perruca de Carrillo...

– – –

David Castillo Buils (Barcelona, 1961) és periodista, crític literari, escriptor, poeta i actualment coordina el suplement cultural del diari *Avui*. Els seus primers escrits van ser publicats el 1975, als catorze anys, quan treballava de *botones* al Banc Ibèric. El 1976 s'afilià a la CNT, era l'època de les «barricades» llibertàries, de les festes permanents a la Rambla, de les primeres *manis*, del carnaval d'Ocaña, del Cafè de l'Òpera, dels *stripteases* de Christa Leem, de les paradetes de contrapropaganda, dels *perfomances* contraculturals, de les Jornades Llibertàries i de les calades de haixix col·lectives. Les publicacions alternatives apareixien amb força: *Ajoblanco, Viejo Topo, Alfalfa, Topo Avizor, Star*..., així com els *fanzines La Cloaca*, *Fuera de Banda*, *Trotón*, *Tricopo* i el còmic *El Rollo enmascarado*. Era un temps de debats continus i inacabables xerrades que emanaven del pensament llibertari, del situacionisme i del nexialisme. La seva immersió a la lluita el portarà a ser detingut. Era tan lliure aquella República «A» de la Rambla, que va ser ocupada «militarment» per la policia.

A l'inici dels vuitanta inicià la seva participació en les lectures poètiques dels ateneus llibertaris, els bars de Gràcia i altres indrets barcelonins. Són els seus companys de viatge poètic, Jesús Lizano, Pope, Enric Casasses, Joan Vinuesa, Oaixí, etc. Àngel Carmona, director del grup teatral La Pipironda, organitza espectacles poètics i teatrals que recorren els escenaris alternatius de Barcelona. David Castillo, el 1985, formarà part de la Junta de l'Ateneu Enciclopèdic Popular (AEP), aleshores hostatjat a la Casa de Caritat. El seu pas per l'AEP coincideix amb les reunions que fan els vells militants anarquistes, sempre generosos amb els joves que volen fer el camí cap a Ítaca. Castillo, en aquells moments, començava la seva carrera periodística, que el va portar a col·laborar en *El País*, *La Vanguardia* i, des de 1988, a l'*Avui*, publicant també en les revistes *El Món*, *El Temps* i altres. A la dècada dels noranta assumí la direcció del suplement de cultura de l'*Avui*, dirigí *Lletra de Canvi*, i fou col·laborador de les prestigioses publicacions literàries, *Quimera*, *Insula*, *Leer*, *¿Qué leer?*, etc. Des de 1995 coordina la Setmana de Poesia de Barcelona i té un paper destacat en el món literari català.

Entre les seves obres poètiques podem destacar *La muntanya russa* (1993), *Tenebra* (1994), *Game over* (1998. Premi Carles Riba), *El pont de Mühlberg* (2000), *Bandera negra. Selección personal (1992-2000)* (2000, antologia bilingüe), *Seguint l'huracà* (2000), *En tierra de* nadie (2000, antologia bilingüe), *Downtown* (2005), *Menta i altres poemes* (2005), *Esquena nua* (2006); però també ha conreat la narrativa amb *El cel de l'infern* (1999. Premi Joan Crexells) i *No miris enrere* (2001. Premi Sant Jordi), ambdós de temàtica llibertària. També ha publicat una biografia de Bob Dylan (1992).

DIVENDRES 11 DE MAIG

El planeta Terra: compte enrere

El desastre climàtic a debat

Taula rodona amb la participació d'Ivan Murray (geògraf), Joan Buades (autor d'*Exportando paraísos: La colonización turística del planeta*), Jesús Duque (president de l'Associació de Geòlegs de les Illes Balears) i Margalida Ramis (física experta en energies)

Casa de Cultura (20 hores)

El canvi climàtic és ja un dels temes de moda. Avui ja se'n sent parlar a tot arreu: en els noticiaris, en els documentals, en els diferents programes de televisió i de ràdio, en els diaris, etc. El que fa anys apareixia com una notícia esporàdica i poc definida en qualque mitjà poc comercial, avui és ja un enrenou continu. Anuncis de televisió ens reinformen constantment de com ho hem de fer per reciclar millor o per estalviar més aigua. I tot i que alguns pensin que se'n fa un gra massa, el que es fa evident davant de totes les prediccions, és que realment filem curt.

Molta gent renega del que s'està produint dient que fa uns anys no es parlava tant d'aquestes coses i que ja hi havia inundacions, i llargues sequeres, i estius càlids, i que la Terra té un canvi climàtic propi que fa que a poc a poc torni càlida i que és això el que va possibilitar la vida després de la darrera glaciació.

Això és el que resulta quan aïllem els problemes i els analitzem un per un, pareix que tot això passa des de fa milers d'anys. Però si al conjunt de canvis naturals hi afegim la freqüència en la qual esdevenen, les dades obtingudes són bastant més alarmants. La responsabilitat d'aquest analfabetisme ambiental la tenen lògicament tots els poders que durant els darrers vint anys s'han preocupat que les informacions que s'anaven corroborant sobre el desastre ecològic no arribessin als ciutadans d'una forma clara i per tant es vessin com una cosa improbable i llunyana.

Però ara les imatges dels icebergs fonent-se i caient a la mar, o la manca de neu a les estacions d'hivern, comencen a despertar les consciències que romanien fins aleshores tan plàcidament adormides. El problema és molt greu, més que res perquè, tot i que nosaltres minvem a poc a poc els nostres nivells contaminants, aturar els efectes del que hem fet fins ara ja és una tasca gegantina. Un cop que les capes superiors dels glacials s'han fos, és molt més senzill que es fonguin les que queden, perquè les de dalt eren més blanques i absorbien menys els raigs solars. Per això no és cap exageració dir que vivim en un compte enrera ben real i urgent.

I què trobem com a solució plantejada pels nostres democràtics poders... res més que tímids consells de com estalviar energia, que semblen més destinats a fer-nos sentir culpables per malgastar els mitjans i el confort que ells han posat generosament a disposició nostra, que a tractar amb una mica de serietat el problema que ens ocupa. En conclusió: Tot per a l'ecologia, però sense baratar el model econòmic que l'ha maltractada. Basta veure la solució que promou el govern francès de substituir les centrals tèrmiques per nuclears, sabent que són tant o més perilloses que les altres a causa de la multiplicació de càncers a les poblacions dels voltants, i als desastres que pot arribar a provocar una fissura en un reactor. Curiosament bé s'encarreguen ells de recordar-nos el desastre de Txernobil. Pel que sembla, l'energia nuclear només és perillosa en mans de règims comunistes o de teocràcies musulmanes. Quins capricis té la vida!

El pitjor problema del món és que ens costa veure els nostres errors i ser capaços de tornar enrera, i encara és més difícil quan són els governs i els poders econòmics els que han de començar; però la veritat és que si perdem més el temps ja no hi haurà un ordre natural i previsible que ens permeti desenvolupar un tipus de sistema econòmic naturalment sostenible.

Així que per a informar-nos bé de tot això i començar a cercar alternatives comptarem amb la participació del geògraf Ivan Murray; de Joan Buades, exmilitant d'Els Verds i que acaba de publicar *Exportando paraísos: La colonización turística del planeta*; de Jesús Duque, president de l'Associació de Geòlegs de les Illes Balears, qui ja va intervenir en les darreres jornades parlant del coltan; i de Margalida Ramis, física experta en energies.

Tal vegada encara serem a temps d'evitar que l'ésser humà es converteixi en el suïcidador de la natura.

DISSABTE 12 DE MAIG

Festa XX aniversari

Ateneu Llibertari Estel Negre

Amb les actuacions dels DJ Txxxus Troll, Col·lectiu Funkaló i Doctor Magneto

Factoria de So (Santa Maria) • 22.00 hores • Entrada lliure

Enguany l'Ateneu Llibertari Estel Negre fa XX anys! Sí, l'abril de 1987, al Casal d'Entitats Ciutadanes de Palma, i a iniciativa del col·lectiu llibertari Els Gnomos, un grup de simpatitzants del pensament anarquista es va reunir amb la finalitat d'establir les bases per a la creació d'un ateneu llibertari; després de mesos de preparació, el novembre del mateix any s'inaugurà l'Ateneu Llibertari Estel Negre. No cal dir que en aquests anys per l'Ateneu ha passat una quantitat inimaginable de gent, gent que ha estat un cert temps (setmanes, mesos, anys...) i gent que ha quedat, que ha fet de l'Ateneu part de la seva vida.

Per totes les persones que han tingut alguna relació amb l'Ateneu, ja sigui participant directament en les assemblees o en les seves activitats, per la penya que ens ha ajudat en determinades coses o puntualment, especialment per a tota aquesta gent, està dedicada aquesta Festa de XX aniversari de l'Ateneu.

Esperem trobar gent perduda, que fa temps que no veiem, amics de sempre, en definitiva: una festa avui, recordant l'ahir i mirant cara a cara el demà.

Evidentment la festa és oberta per a tothom, com més serem, més riurem...

Us hi esperem!

==========

U N A F O R M A D E C O L · L A B O R A R

El *Butlletí Estel Negre* és obert a tothom. Desitgem i volem que tots i totes hi col·laboreu amb articles, notícies, comentaris, dibuixos, etc., i també en la seva distribució i difusió. Enrotlleu-vos-hi!

==========

A L T R A F O R M A D E C O L · L A B O R A R

Amb aquest butlletí, i amb l'Ateneu en general, hi podeu col·laborar d'una forma econòmica, imprescindible per al seu funcionament, ingressant les quantitats que vulgueu en el compte corrent de *La Caixa* número 2100-0150-66-0103123620.

Sabem que aquestes retxes seran ben acollides, per la qual cosa us adonem les gràcies per endavant.

ATENEU LLIBERTARI ESTEL NEGRE

⇨ **L O C A L :**
Palau Reial, 9, 2n (Ciutat)

⇨ **P E R M A N È N C I E S :**
De dilluns a divendres
de 19 a 22 hores

⇨ **T E L È F O N : (9 7 1) 7 2 6 4 6 1**

⇨ **F A X : (9 7 1) 7 2 6 4 6 1**

⇨ **E - M A I L :**
estelnegre@gmail.com

⇨ **C O R R E S P O N D È N C I A :**
Apartat de correus 1566
07080 Ciutat de Mallorca

1987 Ateneu Llibertari 2007

ESTEL NEGRE

20 anys

Ateneu Llibertari Estel Negre. Palau Reial 9, 2on - Palma (Mallorca)
www.estelnegre.org estelnegre@gmail.com